

"My jsme tady dřeli dále, tedy zasloužíme si víc než jeden denár." Hospodář se zamyslel a příjemným hlasem pravil: "Řekl jsem vám, že vám dám částku na, které jsme se domluvili, nehledě na to jak moc toužíte po větším množství!" Dělníci z toho nebyli moc nadšeni, jelikož jim to připadalo nespravedlivé. Den poté se rozhodli navštívit hospodáře a ukradli mu denáry ze skryše. Hospodář si toho všiml a hned věděl kdo ~~je~~ za tím vším stojí. Situaci dál neřešil a jeden z nevděčných dělníků se ztratil. Nikdo nic netušil. Další den druhý z dělníků a třetí den třetí. Zbyl jen jeden a vrátil se zpět k hospodáři s denáry.

Hovořil: "Všichni jsou pryč, dám vám radši ty denáry zpět!" A sám nevědoucí hospodář promluvil: "A... a... a co jineho si čekal." Poté se dělník omlouval a omlouval. Odpustil mu, ale sám se divil, co se jim mohlo přihodit. "Buď rád, že se ti nestalo nic hrozného", pravil mu hospodář. Vzal si denáry a zavřel dveře. Po týdny zmizel poslední z dělníků. Když se to dozvěděl, tak se nerozhně zasmál a šeptal si pod vousy ~~si šeptal~~: "No jo některé činy se neodpouštějí."